

ingenlunde ere fremkaldte ved enkelte Aars Høst, ved Krigsforhold eller deslige forbigaaende Aarsager, men maa ansees for at beroe paa mere almindelige og varige Grunde, derimellem ogsaa vort Lands Inddragning i nye Omsætningsforhold og Udviklingsforretninger. Det er muligt, ja sandsynligt, at Kornpriserne vilde biale noget under de allerførste Aars Gjennemsnit, men det er saare lidet sandsynligt, at de i længere Tid vilde holde sig under den Gjennemsnitspris, som de sidste 10 Aars Capiteltaxter for Sjællands Stift give, nemlig omtrent 4 Rd. 3 Mk. (nøiagtig 4 Rd. 3 Mk. $1\frac{3}{10}$ $\frac{1}{2}$), hvorved kan bemærkes, at det nærmest foregaaende ikke medregnede Aar havde en Capiteltaxt af 5 Rd. 4 $\frac{1}{2}$); ogsaa i enkelte andre Artikler kan maaskee en Dalen ventes; men ved andre, saasom ved al Arbejdsløn, til Tjenestefolk og Haandværkere og ved Huusleien, er en saadan Sandsynlighed enten slet ikke tilstede eller dog fjern. Baade fordi Bygpriserne i den senere Tid fra flere Sider ere benyttede som en Art almindelig Norm til at udfinde Livsfornødenhedernes Prisforhold, og særligen fordi Universitetets Lærere og Embedsmænd lønnes af en Stiftelse, hvis Indtægt for den største Deel bestaaer i Korn og deraf overveiede i Byg efter Capiteltaxten, og fordi ifølge heraf Betragtningen af Forholdet til Sædpriserne, navnlig Bygpriserne, har spillet en ikke uvigtig Rolle ved Fastsettelsen af Lønningerne i Normal-Reglementet af 1844, ligger det nær at sammenligne disse Pengelønningers Værdi, reduceret til Byg, nu efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Capiteltaxter og 1844 efter de da sidst forløbne 10 Aars Capiteltaxter (for 1834—1843). Medens nu 4 Rd. 3 Mk. $1\frac{3}{10}$ $\frac{1}{2}$ repræsenterer 1 Td. Byg, altsaa den yngste Professoregøge i de fire Faculteter, 1200 Rd., omtrent svarer til 266 Tdr., repræsenteredes i 1844 1 Td. Byg af 3 Rd. $9\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, saa at 1200 Rd. havde en Værdi af omtrent 386 Tdr. Byg. Vilde man altsaa gaae ud fra, at der skulde tillægges Universitetets Embedsmændene Gager, der nu havde samme Bygværdi, som de dem 1844 tillagte dengang havde, vilde man, naar paa begge Sider Gjennemsnittet af 10 Aars Capiteltaxter lagdes til Grund, komme til en

Forhøielse i Penge af omtrent 45 pCt. Mod et saadant Forlangende vilde nu vistnok lade sig anføre, dels at 10 Aar ere en noget for kort Periode, dels at Bygpriserne ikke have en saa almindelig Gyldighed for andre Prisforhold, som derved forudsattes, dels at for Embedsmænd i den Stilling, i hvilken Professorene ere eller bør være, en Deel af Gagen ikke antages at anvendes til den Art af Livsfornødenheder, som ovenfor ere antydede (Huusleie, Tjeneste og Haandværksarbejde, indenlandske Forbrugsproducter). Vi troe imidlertid ingenlunde at regne for høit, naar vi antage, at der, for i det Hele at skaffe Universitetets lærerne de Livsvilkaar, der ved Normal-Reglementet af 1844 vare dem tiltænkte, burde tilveiebringes et Tillæg til deres nuværende Pengeindtægter af omtrent 30 pCt. Til et lignende Resultat vil man komme, naar man tager Hensyn til Embedsklasser, imellem hvis Stilling og Universitetets lærernes en Sammenligning passende kan finde Sted, og hvis Lønningsvilkaar i den nyeste Tid ere ordnede ganske eller tildeels med Hensyn til de nu stedfindende Forhold. Ved Lov af 10de April 1855 er saaledes Gagen for Landsoverretssæfessorerne i Kjøbenhavn fastsat fra 1600 Rd. til 2400 Rd., hvorhos det dog er anseet nødvendigt at lade disse Embedsmænd deeltage i det særlige Tillæg, som for forrige og indværende Aar er bevilget ved Lovene om Gageudbetaling, og saaledes erkjendt, at Gagereguleringen ikke naaer, hvad de indtraadte Forhold kræve. For Høiesteretsæfessorerne er ved den nylig udkomne Lov Gagen sat fra 3000 Rd. til 4000 Rd., medens hidtil den høieste Afsessorgøge kun med 400 Rd. oversteg den ældste Professoregøge, 2600 Rd., altsaa var lige med denne, naar en Huusleieportion tilføiedes. Skal Universitetet kunne vinde og beholde gode Kræfter især i Fag, hvori Overgangen til andre Embedsstillinger er let for den dygtige Universitetets lærer, tør paafaldende Misforhold i oekonomist Henseende ikke finde Sted.

Men da Universitetet bestaaer ved sine egne særskilte Indtægter og har sin særskilte Huusholdning, maae vi til Overveielser af, hvad der i sig selv maatte erkjendes for billigt